

prima instanță: Gh. Stratulat

dosarul nr. 3ra-406/17

instanța de apel: A. Panov, M. Guzun, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Moscovaia împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale, intervenienți accesorii Igor Moscovoii, Tatiana Moscovaia Igorevna și Irina Moscovaia cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind neîntemeiat și obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Tatiana Mosocvaia, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 06 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 28 mai 2015, Tatiana Moscovaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind neîntemeiat și obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, s-a adresat la Consiliul mun. Chișinău, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat semnarea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată în privința apartamentului nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău, cu luarea în considerație a tuturor participanților la privatizare prevăzuți în hotărârea nr. 183 din 27 martie 1997 a Comisiei nr. 1 pentru privatizarea fondului de locuințe sectorul Botanica și, anume, Valentin Vasiliev Andreevici, Serghei Vasiliev Valentin, Tatiana Moscovaia Valentinovna, Igori Moscovoii Dmitrievici, Tatiana Moscovaia

Igorevna, Irina Moscovaia Igorevna, însă prin răspunsul nr. 07-06/427 din 29 aprilie 2015 i-a fost refuzat.

Invocă că, refuzul Consiliului mun. Chișinău este neîntemeiat și urmează a fi anulat, deoarece în ap. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău domiciliază împreună cu fiicele sale, Tatiana Moscovaia Igorevna și Irina Titova Igorevna, iar acest apartament a fost repartizat tatălui său, Valentin Vasiliev Andreevici a.n. 22 februarie 1929 și membrilor familiei acestuia și, anume, soției Z.M. Vasilieva, feciorului S.V. Vasiliev, fiicei T.V. Vasiliev, conform ordinului nr. 026905 din 30 aprilie 1976.

Relevă că, prin hotărârea nr. 183 din 27 martie 1997 a Comisiei nr. 1 pentru privatizare a fondului de locuințe sectorul Botanica, s-a transmis cu titlu gratuit în proprietatea lui Valentin Vasiliev Andreevici, Serghei Vasiliev Valentin, Tatiana Moscovaia Valentinovna, Igori Moscovoi Dmitrievici, Tatiana Moscovaia Igorevna și Irinei Moscova Igorevna, a câte 1/6 cotă-parte din apartamentul nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău.

Afirmă că, toți membrii adulți ai familiei și-au dat acordul de a participa la privatizarea apartamentului și s-a hotărât perfectarea acestuia în proprietate comună pe cote-părți.

Declară că, conform hotărârii nr. 183 din 27 martie 1997, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată trebuia să fie semnat de cel mai mare membru al familiei și, anume, de Valentin Vasiliev Andreevici, însă până la finisarea procedurilor de privatizare și semnarea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, acesta, la data de 06 iunie 1997 a decedat.

Indică că, un alt membru al familiei și participant la privatizare Serghei Vasiliev Valentin, născut la 29 decembrie 1958, a decedat la 25 martie 2004, iar în prezent, din toți participanții la privatizare au rămas în viață doar Tatiana Moscovaia Valentinovna, Igori Moscovoi Dmitrievici, Tatiana Moscovaia Igorevna, Irina Titova (Moscovaia) Igorevna, însă apartamentul nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău a rămas neprivatizat și dreptul de proprietate al participanților la privatizare nu a apărut.

Atenționează că, în perioada emiterii hotărârii nr. 183 din 27 martie 1997 și pregătirii documentelor pentru privatizarea apartamentului enunțat, erau în vigoare prevederile Codului civil al RSS Moldovenești din 1964.

Susține că, hotărârea nr. 183 din 27 martie 1997 a Comisiei nr. 1 pentru privatizarea fondului de locuințe sectorul Botanica, până în prezent, este în vigoare, ceea ce denotă că, procedura de privatizare a apartamentului nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău urmează a fi finisată prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, autentificarea notarială a acestuia, precum și înregistrarea în Registrul bunurilor imobile.

Solicită recunoașterea refuzului nr. 07-06/427 din 29 aprilie 2015 eliberat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, a Consiliului mun. Chișinău ca fiind neîntemeiat, obligarea pârâtului de a executa obligația de

încheiere și semnare a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată cu Tatiana Moscovaia, în privința apartamentului nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău, cu luarea în considerație a tuturor participanților la privatizare, prevăzuți în hotărârea nr. 183 din 27 martie 1997 a Comisiei nr. 1 cu privire la privatizarea fondului de locuințe sectorul Botanica - Valentin Vasiliev Andreevici, Serghei Vasiliev Valentin, Tatiana Moscovaia Valentinovna, Igori Moscovoii Dmitrievici, Tatiana Moscovaia Igorevna și Irina Titova (Moscovaia) Igorevna.

Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015 au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Igori Moscovoii, Tatiana Moscovaia și Irina Moscovaia.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06 octombrie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (6) al Legii nr. 1324 din 10 martie 1992 cu privire la privatizarea fondului de locuințe, deoarece Valentin Vasiliev Andreevici a decedat la data de 06 iunie 1997 și Serghei Vasiliev Valentin a decedat la 25 martie 2004, iar hotărârea nr. 183 a Comisiei nr. 1 pentru privatizare a fondului de locuințe sectorul Botanica a fost emisă la data de 27 martie 1997, deci decesul nu a avut loc în decursul examinării documentelor prezentate pentru privatizare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost admis recursul declarat de către Tatiana Moscovaia, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea și a fost obligată Direcția generală economie și relații patrimoniale, Consiliul mun. Chișinău să încheie cu Tatiana Moscovaia contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău, în proprietate privată conform hotărârii Comisiei nr. 1 pentru privatizare a fondului de locuințe sectorul Botanica nr. 183 din 27 martie 1997.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform hotărârii nr. 183 din 27 martie 1993 a Comisiei nr. 1 pentru privatizarea fondului de locuințe sectorul Botanica, s-a acordat decizia pozitivă a comisiei pentru privatizarea apartamentului, ceea ce constituie temei juridic pentru pregătirea proiectului contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, făcând trimitere la prevederile art. 11 alin. (4) al Legii nr. 1324 din 10 martie 1993 cu privire la privatizarea fondului de locuințe.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, pe parcursul perfectării documentelor prezentate pentru privatizare a decedat chiriașul, astfel, conform prevederilor art. 11 alin. (6) al Legii cu privire la privatizarea fondului de locuințe, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței poate fi încheiat cu un alt membru adult al familiei care trăiește în această locuință cu consimțământul în scris al celorlalți membri adulți, mai mult ca atât, locuința a fost transmisă în proprietate de organele împuternicite, în modul prevăzut de lege, Tatiana Moscovaia locuiește în acest apartament iar alte persoane nu pretind la

acesta, la fel, nu au fost constatate careva impedimente pentru continuarea procesului de privatizare.

La data de 15 februarie 2017, Direcția generală economie și relații patrimoniale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei iar concluziile acesteia vin în contradicție cu probele administrare, ceea ce a dus la încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că, instanța de apel la emiterea deciziei nu a reținut faptul că, în baza hotărârii Comisiei pentru privatizarea apartamentului nr. 181 din str. Trandafirilor 15, mun. Chișinău, la privatizare au participat cu câte 1/6 cotă-parte toți membrii familiei, a căror drepturi și obligații decurg din aceleași temeuri de fapt și de drept. Or, conform prevederilor art. 199 din Codul civil, de către persoanele decedate a fost manifestat consimțământul de a încheia acte juridice, iar conform prevederilor art. 200 alin. (3) din Codul civil, valabilitatea manifestării de voințe nu este afectată de decesul persoanei care și-a exprimat voința, dacă aceste evenimente au avut loc după exprimarea voinței.

Invocă că, conform prevederilor art. 8 alin. (2) al Hotărârii Plenului Judecătorei Supreme al RM nr. 3 din 30 ianuarie 1996 (modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 38 din 20 decembrie 1999), care reglementează că, dacă cetățeanul care a depus cerere de privatizare și actele necesare, a decedat până la întocmirea contractului sau legalizarea lui notarială și înregistrarea la BTI, în cazul apariției litigiului privind includerea acestei locuințe în masa succesorală, se va ține cont de faptul că această circumstanță de sine stătător nu poate servi drept temei pentru respingerea cerințelor moștenitorului, dacă testatorul, exprimându-și în timpul vieții voința de a privatiza încăperea în care locuia, nu și-a retras cererea, întrucât din motive ce nu depindeau de el a fost lipsit de posibilitatea de a respecta toate cerințele de perfectare a actelor pentru privatizarea, care nu-i putea fi realizată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 24 ianuarie 2017 (f. d. 125) iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la data de 15 februarie 2017 (f. d. 121).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

/semnătura/

Iulia Sîrcu

/semnătura/

Sveatoslav Moldovan

/semnătura/

Mariana Pitic

Copia corespunde originalului

Mariana Pitic